

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrvm Misericordiæ Palativm

Variis Sacræ-Scriptvræ Locis, Atqve Septem misericordiæ operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Quanta sit in siti vehementia, & quod ob eius malum homo debeat sitienti
subuenire cap. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](#)

num penetraret intima, ut animi saltem in potus miserrimi execratione à sacerdotalibus delicijs abstraherentur! Aliud tormentum quô maximè torquebuntur animæ damnatorum, est, quod à calore nimio trahentur ad frigus intensissimum, nec tamen eis liberabit ex eis aquis vel minimum sumere refrigerium. Horum miseriam in Tantalo descriptissime videntur antiqui, qui de eo hos versus posuerunt:

*Quarit aquas in aquis, & poma fugacia
captat.*

*Tantalus, hoc illi lingua (gulosa) dedit.
Quam ego miseriam asperrimam arbitror, siquidem in aquis quotidie existentes,
omnis refrigerij spe fraudantur.*

**QVANTA SIT IN SITI
VEHEMENTIA, ET QVOD
OB EIVS MALVM HOMO
debeat sitienti subuenire.**

CAPVT XII.

Vesana fortassis quispiam Caluini
S 4 infec-

56 POTVM DARE SITIEN.

infertus doctrina, sitim damnatorum ore
blasphemodicit esse metaphoricam & fic-
titiam, quam quidem blasphemiam longū
foret hac enarratione exagitare, ideoque
omittendum esse censui. Sufficiet etenim
eis (si æternæ sitis appræhensio eos nō mo-
uet) saltem huius corporalis sitis vehemen-
tia, & malum. Quod quidem tantum est,
ut cœtera omnia mala huiuscæ vita super-
ret, & excedat. Fames equidē grande ma-
lum est; at sitis, multis hanc calamitatem
excellit spatijs, dum lingua faucibus hæ-
rens, palato exsiccato, humore radicali sub-
lato, viribus corporis exhaustis, arente sto-
macho, homo nec verbum eloqui, nec pe-
dem figere valet. Hoc in Sisara duce stre-
nuissimo compertum est, qui fuga sibi sa-
lutem sortiens, non cibum quærerit, sed po-
tum sibi flagitat à Iahele tribui. Hoc malū,
filios Israël in deserto in murmurationem
induxit, tum contra Deum, tum etiam con-
tra seruum Dei Moysen. Siti preflus Do-
minus noster aquam sibi postulat à Samari-
tana. Denique quotidiana id pater expe-
rientialia, quod etiam ratione comprobatur.
Nam in potu sine labore maiorem recipi-
mus delectationem, quam in cibi sumptio-
ne. Masticari cibum necesse est, antequam

ad

3 Reg. 23.

Num. 20.

Ioan. 4.

ad stomachum dimittatur, potus verò cum maxima suauitate ad stomachum deuolutus, per omnes corporis arentis partes diffluit. Quæ quidē suauitas, sed (ut melius loquar) indigentia nec in ipso mortis articulo obliuioni datur. Quilibet enim etiam in agonia constitutus, licet famem non patiatur, sitibundum se tamen gestibus & nutribus plerumque demonstrat. Neque vidisse me, memini, hominem adeò decrepitum, aut adeò rugatum anum, quæ licet manducare non possit, vinum tamen, aut alium quemuis liquorem epotare nō valeat: Huīus infirmitatis atq; indigentiae vehementiam attenté considerans Ecclesia, sancto afflata Spiritu, determinato quem in ieiunijs cibo vteremur, indeterminatum potum reliquit. Nec ad vnum haustum duofue, huius necessitatem adstrinxit, sed pro necessitate, potus sumptionem liberam reliquit. Quod sanè cum maximâ solertiâ factum est. Nam vt censem Philosophus maiorem pati non posset homo sitiens dolorem, quācum arenti palato aquæ haustus denegatur. Doloremne dixisse nefas est: Immo & inter maxima suppliciorum genera adscribi posse dixerim. Dionysius si quidem Tyrannus Siciliæ Rex hunc in mo-

S 5 dum

58 POTVM DARE SITIEN.

dum de inimicis suis sumebat vltionē. Salissima quæque offerebat cibaria, nec aquæ, vel vini modicam permittebat sumptionē. Huius doloris vehementiam in se expertus fuit Dominus, cum in cruce pendens querula voce exclamaret: *Sitio. O bone Iesu* (inquit Bernardus) *coronam spineam sustinens, de tua cruce non doles, de vulneribus tuis taces, & pro sola siti clamas: Sitio!* Cum igitur tanta sit huius sitis vehementia; cur nos Christiani Tygride, vel faxo duriores haustum vel lymphæ, vel vini pauperibus sitibundis denegamus? Alieni prorsus sunt, à concilio Sapientis dicētis: Da potum tristibus & vinum ijs qui amaro sunt corde, ut bibant, & obliuiscantur paupertatis suæ, & iam non meminerint dolorum suorum.

Proh dolor! quanta est humani crudelitas animi, cum indigenti sitibundo denegatur cyphus aquæ. Saxo profecto durior est quisquis is est, & vtinam æternæ sitis vehementiam sibi semper ob oculos poneret. Petra in deserto percussa virgâ Moysi copiosas produxit aquas; & Christianorum animi compassionis virga percussi duriores cilice denegant potum indigentibus. Videant, ne in eorum caput vertatur ira Deidicentis: *Situi & non dedisti mihi bibere.*

QVAN-